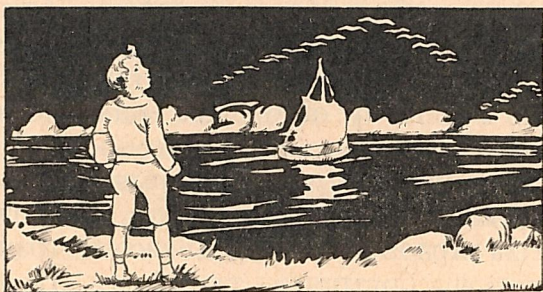

На другата вечеръ дѣдо Димо се върна късно отъ града, но не чака да съмне, а отиде право у дѣдо Стойчови и му каза:

— Сждията репи, че ти имашъ право. Да благодаримъ на Бога, че най-после съ това се туря край на нашата препирня.

Хр. Спасовски

ЕСЕНЬ

Като врани, разпиляни
Листи ронятъ дървесата;
По горитѣ, въ долинитѣ
Напластява се мъглата.

Пойни птички, лястовички
Презъ морета отлетѣха:
Югъ далече ги привлѣче —
И горитѣ запусѣха.

Само врани разпиляни
Свий се орлякъ и прехвърква;
Вѣтъръ брули тжжни клони
И отрано вече мръква.

Хр. Цанковъ — Дерижанъ